

TUẦN BÁO PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

Số 226 - ngày 31 tháng 10, 1999

2922 Jolicoeur St.- Montreal - H4E 1Z3 - Qc - Canada

Điện thư : aphancao@videotron.ca

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thâm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Vĩ Kiên

THƯ' NGỎ

QUÝ MẾN

Quý mến Trời cao không tạo động
Phân minh đời đạo tự tham tông
Trời cao sáng tỏ tình tha thiết
Ban chiếu toàn cầu điển giải thông.

Lương Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 2-09-99 đến 8-09-99

Copyright (C) 1999 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Sự bất hòa của tâm thân do đâu hình thành ?
- 2) Sự phản nghịch của tâm thức có hữu ích gì không ?
- 3) Tu còn đặt điều thị phi có hữu ích gì không ?
- 4) Người tu thiền mà còn hướng ngoại thì tội nghiệp cho phần hồn hạ tầng công tác, tạo nghiệp thay vì giải nghiệp, khổ mà không biết tại sao khổ ?
- 5) Làm sao cho hồn được vui ?
- 6) Thấy rõ hồn vui ở chỗ nào ?
- 7) Giá trị thanh tịnh ra sao ?

Montréal, 02/09/99 9 : 15 AM

Hỏi: Sự bất hòa của tâm thân do đâu hình thành ?

Đáp: Thừa sự bất hòa của tâm thân do sự thiếu quân bình của tâm thức.

Kệ :

Thần kinh bất ổn do tâm mình
Hạnh đức không còn mất địa linh
Gieo họa cho mình không lối thoát
Tâm linh vắng mất chẳng chơn tình.

Montréal, 03/09/99 6 : 41 AM

Hỏi: Sự phản nghịch của tâm thức có hữu ích gì không ?

Đáp: Thừa sự phản nghịch của tâm thức có thể tạo sự rối loạn thần kinh khối óc, vì nhớ sự hơn thua.

Kệ :

Lý không thông suốt tự gây hờn
Loạn thuyết bất minh việc thiệt hơn
Tạo động chính mình nan giải trực
Tưởng lầm giải được tự gây hờn.

Montréal, 04/09/99 9 : 25 AM

Hỏi: Tu còn đặt điều thị phi có hữu ích gì không ?

Đáp: Thừa tu còn thị phi là tự tạo tội cho chính mình, dụng lý thuyết đạo này phê bình đạo nọ, lâu ngày tạo được tánh xấu cho chính mình cuối cùng cũng phải bơ vơ.

Kệ :

Người tu không thật vẫn bơ vơ
Nguyên lý Trời ban vẫn chực chờ
Trí tuệ phân minh hành phẩn xét
Quy y Phật Pháp rõ thiên cơ.

Montréal, 05/09/99 6 : 18 AM

Hỏi: Người tu thiền mà còn hưởng ngoại thì tội nghiệp cho phần hồn hạ tầng công tác, tạo nghiệp thay vì giải nghiệp, khổ mà không biết tại sao khổ?

Đáp: Mất quân bình tạo khổ cho nhau.

Kệ :

Tâm từ vắng mất mất quân bình
Thử thánh triền miên lại bất minh
Trí mất tâm động gây bấn loạn
Thành tâm vắng mất khó còn minh.

Montréal, 06/09/99 9 : 07 AM

Hỏi: Làm sao cho hồn được vui ?

Đáp: Thừa thực hành thanh tịnh là hồn sẽ được vui

Kệ :

Thâm sâu tự hiểu đạo mùi quý
Thực hiện chung vui rõ đạo mùi
Ý chí không sờn tâm thức giác
Dịu nhau tiên hóa tự rên trui.

Montréal, 07/09/99 9 : 13 AM

Hỏi: Thấy rõ hồn vui ở chỗ nào ?

Đáp: Thừa thấy rõ hồn vui là tự thấy lượng từ bi càng ngày càng mở rộng trong xây dựng.

Kệ :

Từ bi tận độ chẳng nghỉ ngừng
Thức giác bình tâm tự cảm ung
Sâu rộng tình Trời chuyển tâm phát
Quy nguyên giềng mối lại càng mừng.

Montréal, 08/09/99 4 : 10 AM

Hỏi: Giá trị thanh tịnh ra sao ?

Đáp: Thừa giá trị thanh tịnh luôn luôn sáng tỏa khắp các nơi trong xây dựng.

Kệ :

Phân minh rõ rệt mỗi hành trình
Cương quyết không lùi tự sửa mình
Quy hội chơn hồn quy một mối
Thành tâm tu luyện tự mình minh.

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

L T, ngày 16/6/99

Kính Đức Thầy,

Đầu thư con kính chúc Đức Thầy mãi mãi được mạnh khỏe để chúng con được thấy Thầy và nghe lời Thầy giảng.

Kính Thầy, "ngày ngày khó qua, rồi ngày ngày cũng qua.. một số người còn ăn cơm chan với nước mắt".

Thầy cảm động rồi nước mắt Thầy chảy dài trên má, nhìn Thầy khóc rồi nước mắt con nó cũng vọt trào ra, vì Thầy ơi! Con là một trong những người lâm vào hoàn cảnh đó. Con là một giáo viên vì quá đói nghèo nên phải xin nghỉ việc từ năm 1992 (con phục vụ cho nghề 20 năm). Ra đời con bôn ba để kiếm tiền nuôi sống một cháu trai năm nay đã 25 tuổi, bị khùng, và 3 cháu còn trên đà ăn đi học! Tưởng đâu cuộc sống ổn định không ngờ đến năm 1996, nghịch cảnh đến với con. Con lấy gạo bỏ cho mọi người bán, họ nợ con, không có khả năng chi trả. Con nợ người khác, cũng không trả được. Con cầm cự buôn bán tiếp 2 năm để trả nợ, nhưng không được. Họ quấy phá và chửi con, con phải đành lòng mang tiếng lừa đảo (số tiền là 70 triệu VN), bỏ nhà ra đi gọi lại 4 đứa con còn ăn học cho bà ngoại (trên 70 tuổi) để vào Nam, hầu kiếm sống và kiếm tiền chi trả công nợ. Nhưng rồi nơi đất khách quê người, con không buôn bán gì được, kiếm việc làm thì không có (vì con đã 50 tuổi). Con đành bỏ tay và niệm Phật cầu nguyện sao cho con có cơ may để được đoàn tụ thấy mặt các con, cha mẹ già và mọi người thân quen.

Thầy ơi! Quả tim con nó có tình, sao đồng tiền vốn nó vô tình. Nó quay mặt ra đi để rồi con mang lấy cái nghiệt ngã của đời. Con ngồi đây, một ước mơ trong tâm tay con "Mong ngày đoàn tụ". Nhưng Thầy ơi! Bên cạnh đó con lại là một trong

những người được may mắn gặp được Pháp Thầy trao cho, lòng con lại ấm lại và vui lên, sự tu hành của con lại dạt dào dâng lên tột độ.

Lời Thầy vắng vắng "Thượng Đế không bao giờ bỏ các con, các con phải cố gắng tu từng khắc, từng giờ...". Thầy đó, Pháp đó, bạn đạo chung quanh ta ở VN và ở Hải ngoại ... không ai bỏ rơi con. Một niềm tin yêu tràn đầy dâng lên, cái tuyệt vọng nó biến mất. Con cười vui một mình, vào một ngày nào đó không xa "ánh bình minh ló dạng", phải không Đức Thầy. Con đã làm quen được các bạn đạo ở Thủ Đức và Long Thành. Một tuần con đến chung thiền 2 lần tại nhà anh chị L. Ở đó nó xóa đi cho con được cái mặc cảm "Đói nghèo và nợ nần túng quẫn".

Kính Đức Thầy ! Con được ân ban trong giờ phút lâm nạn : chị bạn tu pháp môn "Tịnh Độ" cho con ở riêng một ngôi nhà có vườn rất thanh tịnh, nên con hành pháp rất yên. Chị còn cho con gạo. Con ăn tạm với rau ngoài vườn rồi cũng qua một ngày.

Kính Đức Thầy! Những lời con đã viết đến Đức Thầy, phải chăng đó là nghiệp quả hay là do con ngu muội gây nên, làm cho cha mẹ, con cái và mọi người khổ ? Xin Đức Thầy cho con lời dạy bảo để con tu tiếp đoạn đường còn lại đến mãn kiếp người.

Con,

N T T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 28 tháng 8 năm 1999

T T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 16 tháng 6 năm 1999 được biết con đang lâm vào cảnh nhồi quả khổ tâm. Mỗi ngày đều nhìn thấy Trời Đất mà không biết được giá trị nguyên khí của Trời Đất đã nuôi dưỡng con cho đến ngày hôm nay. Buôn bán

và bị lường gạt đi đôi thì mới thấy rõ tình người đen bạc và thất tín tham lam, cuối cùng cũng phải ra đi với hai bàn tay trắng. Của thiên trả địa là vậy, chẳng ai mang được một đồng xu ra đi, chỉ có tâm chịu tu sửa và nhịn nhục còn sống mãi mà thôi.

Sự có có không không giáo dục con người tiến hóa, phần hồn bị giày xéo và đau thương. Nhìn kiếp này sẽ thấy rõ kiếp trước đã làm gì! Sự sống của kiếp này chứng minh cho kiếp trước đã thiếu tu và tự đọa gọi là luật nhân quả. Tâm làm thân chịu, chỉ có tu nhiên hậu mới tự cứu được. Khổ rồi

mới thấy có Trời có Đất có Đạo là sung sướng nhất trên đời này.

Khổ ! Khổ ! Khổ ! mới bước vào biên giới của Phật pháp mà tu, chỉ có tu thì mới tự cứu được, hiểu được nguyên lý của sự sống là vô sanh bất diệt, thì tâm lại càng an và dễ vượt qua sự thiếu thốn về vật chất.

Chúc con an vui trong cảnh nghèo tự thức.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

NGÀY GIỖ TỔ

11 tháng 10 Â.L. năm Kỷ-Mão (18-11-1999)

Tường-Niệm ngày liễu-đạo năm thứ 32 của Đức Ông Tư (*cụ Đỗ Thuần Hậu*)

Giỗ Tổ Hằng Năm Ân Đức Ghi
Tổ Hành Trong Khổ Đặng Truyền Nghi
Vô-Vi Bảo Pháp Năng Tu Luyện
Vi Diệu Hồn Thiêng Đáp Kịp Thì.

Giỗ Tổ hành lễ nơi nơi
Tổ thương tận-độ đạo đời yên vui
Hằng giây phút khắc rên-trui
Năm dài tháng rộng không lùi đường tu
Ân ban Thầy mở mắt mù
Đức-hạnh soi sáng phá tù ngục thân
Ghi ơn con trẻ chuyên-cần
Tổ rên ý trí con lần mò đi
Hành Thiên phải chấp-nhận thi
Trong cơn nước lửa thân thì thoát nguy
Khổ không than-văn buồn suy
Đặng vượt khổ ải nhờ tùy phước-duyên
Truyền thêm kinh-nghiệm nhãn-tiền
Nghi-lễ xử đẹp không phiền thể-nhân
Vô-thường đâu thể khát lần
Vi-trần nhiễm trước an thân khó thành
Bảo-Tạng Phật Tổ khuyên hành
Pháp Phật huyền-bí tạo thành Thánh-Thai
Năng tâm tánh xấu dũa mài
Tu lập Thiên-Xích sửa sai lần lần
Luyện Đạo luôn dạy Căn-Trần

Vi-huyền hiểu rõ cơ-tàng trong ta
Diệu-thâm thấu-triệt chánh tà
Hồn thanh diu tiến thực-thà Vạn-Linh
Thiêng-liêng Hồn Vía quang-minh
Đáp ơn Thầy Tổ đệ-trình Thanh-Quang
Kịp thời Thánh-Đức ân ban
Thì giờ đã điểm thần an quy Nguồn.

Thiền-Đường Toulouse,
ngày 26-10-1999.
Kính bái,
Phạm Xuân Hồng.